

3.3. Environmentální oblast

Environmentální oblast si všeobecně klade za cíl uchovat a vylepšit kvalitu životního prostředí a zdraví obyvatel v souladu s hospodářským rozvojem. Soustřeďuje se zejména na řešení současných i v minulosti vzniklých a přetrvávajících problémů týkajících se ochrany přírody, krajiny a biologické rozmanitosti, využívání přírodních zdrojů, ochrany vod, ovzduší a nakládání s odpady. Zasahovat do přírody tak, aby tyto intervence neznemožnily její obnovu, což by znamenalo negativní důsledky v budoucnosti, je klíčovým bodem trvale udržitelného rozvoje.

Olomoucký kraj dosahuje v porovnání s ostatními kraji relativně pozitivních výsledků v oblasti životního prostředí. V rámci environmentálního pilíře jsme do této části publikace zařadili 14 indikátorů, které reflektují stav a vývoj jednotlivých oblastí ovlivňujících životního prostředí.

Vybrané indikátory environmentální oblasti Olomouckého kraje

Název ukazatele	Zdroj dat	Časová řada	Územní dostupnost (nejnižší)
Podíl půdy: lesní, orné, trvalých travních porostů, zastavěných ploch	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů; Český úřad zeměměřičský a katastrální	1993 - 2006	obec
Podíl nahodilé hmyzové těžby na celkové těžbě dřeva	Ročenka ČSÚ	2000-2005	kraj
Podíl lesů zvláštního určení a ochranných lesů na celkové výměře lesů	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů	1998 - 2006	Správní obvod obce s rozšířenou působností
Ukazatele za vodovody	ČSÚ - vodovody, kanalizace a vodní toky	1999 - 2006	kraj
Ukazatele za kanalizace	ČSÚ - vodovody, kanalizace a vodní toky	1999 - 2006	kraj
Emise tuhých látek REZZO 1-3	Český hydrometeorologický ústav	1999 - 2004	obec
Emise oxidu uhelnatého REZZO 1-3	Český hydrometeorologický ústav	1999 - 2004	obec
Produkce komunálního odpadu	ČSÚ	2002 - 2006	kraj
Produkce odpadů a nakládání s odpady	ČSÚ	2002 - 2006	kraj
Chráněná krajinná území	Agentura ochrany přírody a krajiny ČR	2006	okres
Maloplošná chráněná krajinná území	Agentura ochrany přírody a krajiny ČR	2006	okres
Intenzita silniční dopravy	Ředitelství silnic a dálnic ČR	2005	obec
Počet motorových vozidel	Ministerstvo vnitra (centrální registr vozidel)	2000 - 2006	okres
Délka komunikací	Ředitelství silnic a dálnic ČR	2000 - 2006	okres

Podíly půdy – lesní, orné, trvalých travních porostů, zastavěných ploch

Z hlediska udržitelného rozvoje je důležitá ekologická stabilita krajiny (viz kapitola 2) a celková ochrana půdního fondu. Ta udává poměr ekologicky pozitivně využívaných ploch (lesy, sady, zahrady, vinice, chmelnice, louky či vodní plochy) k ekologicky negativně využívaným (orná půda, zastavěné a ostatní plochy). Ekologická stabilita tak odráží přírodní ráz krajiny a kvalitu životního prostředí. Následující tabulky uvádí podíly jednotlivých druhů pozemků v okresech Olomouckého kraje od roku 1993.

Tab. 3.3.1 Podíl lesní půdy na celkové výměře v letech 1993 - 2006

	v %													
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Olomoucký kraj	33,6	33,6	34,3	34,3	34,3	34,3	34,3	34,4	34,4	34,7	34,7	34,7	34,7	34,8
Jeseník	.	.	59,0	59,2	59,2	59,2	59,2	59,2	59,2	59,3	59,3	59,3	59,3	59,3
Olomouc	26,8	26,7	26,7	26,8	26,9	26,9	26,9	26,9	27,0	29,5	29,6	29,6	29,9	29,9
Prostějov	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,3	19,4	19,4	19,4
Přerov	18,8	18,8	18,8	18,8	18,8	18,9	18,8	18,8	18,8	16,0	16,0	16,0	16,0	16,0
Šumperk	51,2	51,2	48,1	48,2	48,2	48,2	48,2	48,2	48,2	48,2	48,2	48,3	48,3	48,3

Tab. 3.3.2 Podíl orné půdy na celkové výměře v letech 1993 - 2006

	v %													
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Olomoucký kraj	43,1	42,8	41,9	41,3	41,2	41,3	41,3	41,2	41,1	40,7	40,4	40,4	39,9	39,8
Jeseník	.	.	22,4	21,3	21,3	21,4	21,4	21,1	21,0	20,9	20,6	20,6	20,6	20,6
Olomouc	48,0	47,3	47,2	47,1	46,9	46,9	46,9	46,8	46,7	44,3	43,8	43,8	42,3	42,2
Prostějov	63,0	63,0	62,9	62,9	62,8	62,9	62,8	62,7	62,7	62,6	62,2	62,2	62,0	61,9
Přerov	56,4	56,4	56,4	56,6	56,4	56,7	56,7	56,5	56,4	58,7	58,7	58,6	58,6	58,3
Šumperk	25,4	25,2	24,9	23,0	23,0	23,2	23,2	22,9	22,8	22,8	22,8	22,8	22,6	22,5

Tab. 3.3.3 Podíl trvalých travních porostů na celkové výměře v letech 1993 - 2006

	v %													
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Olomoucký kraj	8,3	8,6	8,9	9,5	9,6	9,6	9,6	9,7	9,7	9,9	10,1	10,0	10,6	10,6
Jeseník	.	.	9,8	10,9	11,0	11,0	11,0	11,1	11,2	11,2	11,5	11,5	11,5	11,5
Olomouc	4,8	5,4	5,5	5,6	5,8	5,7	5,7	5,7	5,8	6,5	6,8	6,8	8,7	8,8
Prostějov	5,1	5,1	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	5,0	5,0	5,0
Přerov	6,7	6,7	6,7	6,5	6,9	6,7	6,7	6,8	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
Šumperk	13,0	13,1	15,7	17,5	17,6	17,6	17,6	17,8	17,8	17,9	17,9	17,9	18,0	18,1

Tab. 3.3.4 Podíl zastavěných ploch na celkové výměře v letech 1993 - 2006

	v %													
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Olomoucký kraj	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6
Jeseník	.	.	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Olomouc	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,8	1,8	1,8	1,7	1,7
Prostějov	1,8	1,8	1,8	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9
Přerov	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1
Šumperk	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2

Na konci roku 2006 činila celková výměra Olomouckého kraje 526 677 ha. Struktura těchto pozemků vykazovala v jednotlivých regionech značné rozdíly dané především geografickými podmínkami lokalit.

Výměra zemědělské půdy zaujímala v roce 2006 v Olomouckém kraji 281 589 ha, což představovalo 53,5 % celkové rozlohy kraje. Další významnou část tvořily rozsáhlé komplexy lesů, které se podílely na ploše kultur v kraji 34,8 %, zejména v okrese Jeseník (59,3 %) a Šumperk (48,3 %). Mezi tři obce s největší zalesněnou plochou patřila s 89,2% podílem lesní plochy Loučná nad Desnou, s 88,7 % Vernířovice (obě obce z okresu Šumperk) a s 81,7 % Ostružná (okres Jeseník).

Celkovou výměru půdy tvořila ze 39,8 % orná půda a to především v jižní části kraje v okresech Prostějov (61,9 %) a Přerov (58,3 %). Nejvyšší podíl orné půdy (91,8 %) připadl na obec Dubčany na Olomoucku, na Prostějovsku pak na obec Vřesovice (91,1 %) a Pavlovice u Kojetína (90,8 %).

Nejvyššího podílu trvalých travních porostů na celkové výměře dosáhl okres Šumperk s 18,1 %, jehož obec Štéglov měla nejvyšší podíl trvalých travních porostů v kraji (61,5 %). Nejmenší podíl tvořily louky a pastviny v okrese Prostějov (5,0 %), neboť tato velmi úrodná černozem je především využívána jako půda orná.

Podíl zastavěných ploch činil v kraji 1,6 % v celém sledovaném období. Nejvyšší podíl zastavěných ploch připadl okresu Přerov (2,1 %). Obcí s nejvyšším podílem zástavby (8,4 %) se stala obec Strukov z okresu Olomouc.

Podíl nahodilé hmyzové těžby na celkové těžbě dřeva

Celkový stav lesních porostů ovlivňuje výrazně těžba dřeva, zejména pak těžba nahodilá, která je neplánovaná a člení se na živelní, exhalační, hmyzovou či ostatní těžbu. Klasickým případem nahodilé těžby je těžba v důsledku napadení stromu kůrovci, listožravým hmyzem, houbovými chorobami, ale také těžba vyvrácených či zlomených porostů větrem. Do nahodilé těžby se započítává zpracovaná těžba v daném roce. Následující tabulka 3.3.5 uvádí údaje o hmyzové těžbě. Cílem této těžby je odstranění napadených kmenů, ve kterých zimuje škodlivý hmyz a zamezení dalšího šíření jeho výskytu.

Hmyzová těžba v Olomouckém kraji dosáhla během sledovaných let svého maxima v roce 2003, kdy bylo zpracováno 105 001 m³ dřeva bez kůry. Tento objem představoval 8,0 % celkové těžby dřeva v kraji. Zvýšený výskyt kůrovce se podařilo v následujícím roce potlačit a sestupný trend hmyzové těžby pokračoval i v roce 2005, kdy byly vytěženy hmyzem napadené kmeny v objemu 45 869 m³ bez kůry (3,8 % celkové těžby dřeva v kraji), což je méně jak polovina objemu těžby roku 2003. Pozitivní vývoj odrážel především aktivní přístup k ochraně lesa proti kůrovcům. V roce 2006 se hmyzová těžba naopak zvýšila na 66 322 m³ zpracovaného dřeva.

Z pohledu jednotlivých krajů dosahoval nejnižší podíl hmyzové těžby na celkové těžbě dřeva na Karlovarsku či Pardubicku. Nejvyšší kůrovcové kalamity byly naproti tomu zaznamenány v průběhu celého sledovaného období v kraji Moravskoslezském, kde byly během těchto let zpracovány napadené stromy bez kůry v objemu 1 150 859 m³.

Tab. 3.3.5 Podíl nahodilé hmyzové těžby na celkové těžbě dřeva v letech 2003 – 2006

	v %			
	2003	2004	2005	2006
Česká republika	8,3	8,1	6,3	6,4
Hl. m. Praha	1,1	1,4	1,2	3,1
Středočeský	5,2	7,0	7,3	8,2
Jihočeský	9,6	11,8	11,6	6,3
Plzeňský	7,5	8,6	7,8	8,1
Karlovarský	3,4	5,0	1,8	1,5
Ústecký	2,6	5,5	6,7	6,0
Liberecký	2,7	4,2	2,9	3,2
Královéhradecký	5,2	5,2	4,0	4,0
Pardubický	5,3	4,7	1,9	1,7
Vysočina	6,0	7,3	4,4	3,3
Jihomoravský	7,2	7,4	6,6	7,2
Olomoucký	8,0	5,8	3,8	5,1
Zlínský	3,1	2,8	1,4	2,0
Moravskoslezský	21,1	16,2	10,5	17,6

Podíl lesů zvláštního určení a ochranných lesů na celkové výměře půdy

Zachování lesa jako nenahraditelné složky životního prostředí, jeho obnova a péče jsou základními předpoklady k dosažení trvale udržitelného hospodaření s tímto přírodním bohatstvím. Zejména pokud se jedná o lesy ochranné a lesy zvláštního určení. Kategorie ochranných lesů zahrnuje mimořádně nepříznivá stanoviště, vysokohorské lesy a lesy v klečovém lesním vegetačním stupni. Lesy zvláštního určení tvoří pásma ochrany vodních zdrojů I. stupně, ochranná pásma zdrojů léčivých minerálních vod, území národních parků a národních přírodních rezervací, 1. zóny CHKO, přírodní rezervace, přírodní památky, lázeňské lesy, příměstské a rekreační lesy, lesy sloužící lesnickému výzkumu a výuce, lesy významné pro uchování biodiverzity, lesy se zvýšenou funkcí ochrannou, uznané obory a samostatné bažantnice.

Tab. 3.3.6 Podíl lesů zvláštního určení a ochranných lesů na celkové výměře lesů v letech 1997 - 2006

Pramen: Ústav pro hospodářské úpravy lesa

%

Kraje	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Lesy ochranné										
Hl. m. Praha	0,1	0,1	0,1	2,0	2,7	3,9	3,9	8,5	8,7	8,5
Středočeský	2,6	2,9	3,1	3,2	3,2	3,2	3,1	2,9	3,0	3,0
Jihočeský	3,7	3,4	3,0	2,2	2,1	2,0	1,9	1,8	1,8	1,6
Plzeňský	6,6	6,3	6,0	5,8	5,7	5,6	5,6	2,4	2,0	1,5
Karlovarský	4,4	4,4	4,7	4,7	4,4	4,0	3,1	2,8	3,0	3,0
Ústecký	1,7	1,8	8,0	8,0	8,1	8,3	8,2	8,2	5,1	5,0
Liberecký	5,0	4,1	4,2	4,2	4,2	7,9	7,8	7,9	8,7	5,1
Královéhradecký	8,7	8,4	9,6	9,6	9,3	9,2	9,2	9,3	9,3	8,8
Pardubický	1,1	1,1	1,9	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8	1,6	1,6
Vysočina	0,9	0,9	1,0	0,9	0,9	0,8	0,9	0,8	0,6	0,6
Jihomoravský	2,3	2,3	2,2	1,8	1,8	1,7	1,9	2,0	2,2	2,0
Olomoucký	3,3	3,6	3,4	3,4	3,4	3,4	3,5	3,4	3,1	3,2
Zlínský	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Moravskoslezský	0,6	0,7	1,3	1,3	1,3	1,3	1,2	1,2	1,1	1,1
Lesy zvláštního určení										
Hl. m. Praha	96,0	94,1	97,9	96,1	95,4	94,1	94,1	89,5	89,3	89,5
Středočeský	35,8	22,2	31,4	31,1	29,8	27,1	26,9	26,9	24,3	24,5
Jihočeský	12,1	11,4	19,1	21,4	21,2	21,0	20,7	20,8	19,4	19,5
Plzeňský	7,1	10,8	13,9	13,5	13,3	13,4	13,1	16,5	16,3	16,8
Karlovarský	80,3	12,8	32,8	32,9	33,6	37,6	42,7	45,7	44,6	44,4
Ústecký	76,6	1,6	10,6	18,9	28,8	29,5	211,8	29,6	36,3	36,7
Liberecký	52,6	10,7	27,1	26,9	26,9	31,0	34,5	34,5	26,8	36,3
Královéhradecký	46,2	16,2	19,9	19,9	21,5	21,7	21,7	22,4	22,4	23,8
Pardubický	47,0	2,5	9,2	9,4	9,1	9,1	9,2	9,2	9,5	10,0
Vysočina	11,4	4,1	4,9	6,6	6,6	6,7	6,8	6,8	6,6	6,6
Jihomoravský	24,3	21,5	28,2	29,6	29,5	30,4	29,9	29,8	28,4	29,2
Olomoucký	34,6	6,4	17,0	18,2	18,3	18,2	18,7	18,6	19,2	20,6
Zlínský	12,8	10,6	10,8	11,5	11,5	10,4	10,5	11,7	12,0	11,7
Moravskoslezský	49,8	6,1	12,7	12,7	13,1	13,3	13,2	13,3	14,0	14,1

Snahou je udržet a rozšiřovat současnou výměru těchto lesů, zvyšovat kvalitu lesních půd a lesních porostů, kontrolovat početní stavy zvěře, jejich věk a poměr pohlaví v úrovni zabezpečující úspěšnou obnovu a rozvoj lesních porostů, zajistit uchování a zvyšování biodiverzity a přeměnit současnou druhovou skladbu lesů ve prospěch dřevin s vyšší tolerancí ke škodlivým činitelům a melioračními účinky na půdu.

Kategorizace lesů je prováděna na základě § 6 až 10 zákona č. 289/1995 Sb. (lesní zákon). Tento zákon zrušil subkategorii 3e – lesy zvláštního určení postihované exhalacemi tak, že vyžadují odlišný způsob hospodaření. Lesy z této subkategorie byly postupně zařazeny do kategorií podle jejich převažující funkce a plocha lesů zvláštního určení tedy po roce 1995 zaznamenala značné změny.

V roce 2006 tvořil ochranný les v Olomouckém kraji 3,2% podíl na celkové lesní výměře, která se rozkládala na 179 017 ha (více jak třetinu celkové rozlohy Olomouckého kraje). Podíl lesů zvláštního určení přesáhl po devíti letech 20 % (konkrétně 20,6 %) celkové výměře lesů v Olomouckém kraji.

Specifické postavení má v rámci lesů zvláštního určení a lesů ochranných Hlavní město Praha, jehož výměra celkové lesní půdy činila v roce 2006 pouze 4 960 ha, což představuje pouze 0,2 % na celkové výměře lesů ČR. Převážnou většinu této plochy tvořily lesy zvláštního určení (89,5 %) jejichž výměra činila 0,8 % celkové výměry lesů této kategorie na území České republiky.

Průměrná spotřeba vody

Hospodaření s vodou a nakládání s odpadními vodami má velmi výrazný dopad na naše životní prostředí. Spotřebu vody přímo ovlivňuje každý z nás. Následující tabulka 3.3.7 uvádí vedle ostatních ukazatelů i specifickou potřebu vody (v litrech na osobu a den), která představuje množství vody fakturované celkem podělené celkovým počtem obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu a počtem dnů v příslušném roce.

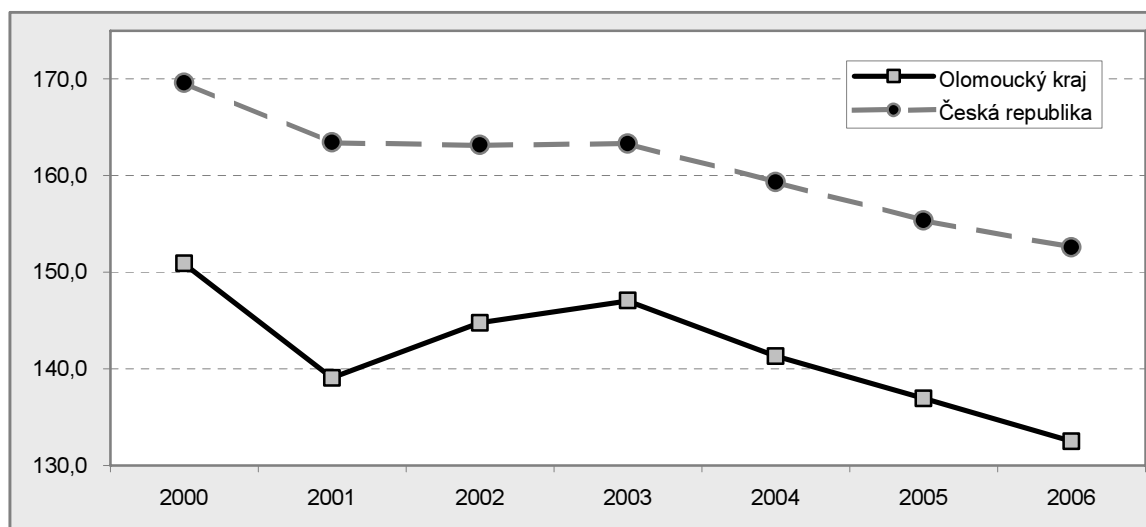
Tab. 3.3.7 Ukazatele za vodovody v Olomouckém kraji v letech 2000 – 2006

	Měříci jednotka	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Index 2006/2000
Délka vodovodní sítě ¹⁾	km	2 668	2 767	2 917	3 419	4 010	4 076	4 087	153,2
Voda vyrobená pitná	tis. m ³	40 142	39 366	41 898	41 504	37 886	32 726	32 728	81,5
Voda fakturovaná	tis. m ³	28 986	26 719	29 673	30 078	28 581	27 779	27 178	93,8
z toho:									
pro domácnosti	tis. m ³	18 125	16 067	18 606	19 083	18 691	18 244	17 987	99,2
Vodné celkem ¹⁾	mil. Kč	425,5	420,9	467,0	523,1	576,5	594,4	617,0	145,0
Obyvatelé zásobovaní vodou z veřejných vodovodů	osoby	526 322	526 500	561 610	560 500	554 216	555 809	561 963	106,8
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	82,0	82,0	88,1	88,1	87,2	87,0	87,9	²⁾ 5,9
Specifická potřeba vody	l/osoba /den	150,9	139,0	144,8	147,0	141,3	136,9	132,5	87,8
Specifická potřeba vody v domácnostech	l/osoba /den	94,3	83,6	90,8	93,3	92,4	89,9	87,7	92,9

¹⁾ do roku 2003 data od hlavních provozovatelů vodovodů, od roku 2004 změna metodiky (připojen výběrový soubor obcí, které si provozují veřejný vodovod či kanalizaci samy)

²⁾ rozdíl 2006 - 2000 v procentních bodech

Graf 18 Specifická potřeba vody v litrech na 1 obyvatele a den v letech 2000 - 2006

V roce 2006 zásobilo 4 087 km vodovodních sítí téměř 562 tis. občanů Olomouckého kraje. Délka vodovodních sítí se během sledovaného období prodlužovala a počet takto vodou zásobovaných obyvatel kraje vzrostl z 82 % (rok 2002) na 87,9 % (rok 2006). Specifická potřeba vody celkem představovala v Olomouckém kraji v roce 2000 denní potřebu 150,9 litrů na jednoho občana. V následujících letech občané odebírali vody méně, což souviselo i s meziročním růstem cen vodného a stočného. S nejnižší denní potřebou vody (132,5 l/den a osobu) hospodařili lidé Olomouckého kraje v roce 2006. V porovnání s Českou republikou představuje specifická potřeba vody v Olomouckém kraji výrazně nižší limity. Přestože došlo v České republice k výraznému poklesu specifické potřeby vody, úroveň v roce 2006 přibližně odpovídá hodnotám za Olomoucký kraj v roce 2000.

Podíl čištěných odpadních vod

Čistota životního prostředí je velmi důležitá. Odpadní vody tvoří oblast, která je velmi sledovanou, neboť jsou příčinou znečišťování povrchových vod. Všeobecně stoupá počet kanalizačních přípojek, jejich délka a množství vody vypouštěné do kanalizací napojených na čističky odpadních vod, což se významně projevuje snížením množství vypouštěného znečištění do vodních toků.

Tab. 3.3.8 Kanalizace pro veřejnou potřebu v Olomouckém kraji v letech 2000 - 2006

	Měřicí jednotka	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Index 2006/2000
Délka kanalizační sítě	km	954	1 001	1 105	1 400	2 015	2 219	2 228	233,5
Obyvatelé bydlící v domech napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu ¹⁾	osoby	350 464	357 471	372 521	390 604	461 177	470 015	474 844	135,5
z toho: osoby napojené na kanalizaci s koncovou ČOV ¹⁾	osoby	339 049	347 207	361 760	371 874	412 125	430 772	427 757	126,2
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu	%	63,0	63,5	73,5	73,5	72,6	73,6	74,3	²⁾ 11,3
Vypouštěné odpadní vody do kanalizace pro veřejnou potřebu	tis. m ³	32 827	27 728	32 117	34 700	30 598	28 900	29 636	90,3
Čištěné odpadní vody (bez srážkových vod)	tis. m ³	29 418	26 857	28 713	33 849	29 366	27 484	27 995	95,2
Podíl čištěných odpadních vod	%	89,6	96,9	89,4	97,5	96,0	95,1	94,5	²⁾ 4,9

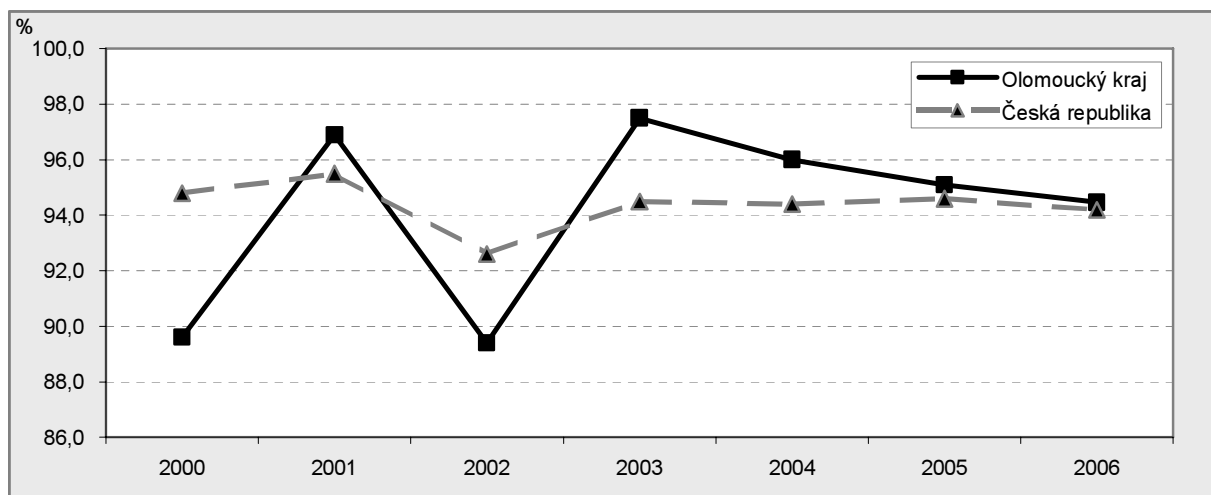
¹⁾ do roku 2003 data od hlavních provozovatelů vodovodů a kanalizací, od roku 2004 změna metodiky (připojen výběrový soubor obcí, které si provozují veřejný vodovod či kanalizaci samy)

²⁾ rozdíl 2006 - 2000 v procentních bodech

Na veřejnou kanalizaci bylo v roce 2000 napojeno 63,0 % obyvatel Olomouckého kraje. Jejich počet se rok od roku zvyšoval až na 74,3 % v roce 2006, s čímž souvisí protažení délky kanalizační sítě.

V roce 2006 dosáhla kanalizační síť v Olomouckém kraji délky 2 228 km, což je v porovnání s rokem 2000 o 1 274 km více. Zvyšoval se i počet osob napojených na kanalizaci s koncovou čističkou odpadních vod (ČOV). Růst počtu osob napojených na kanalizaci bez ČOV byl však rychlejší a proto podíl osob napojených na kanalizaci s koncovou ČOV zaznamenal v letech 2000 až 2006 pokles o 6,6 procentních bodů. V Olomouckém kraji bylo v roce 2006 vypuštěno do kanalizace pro veřejnou potřebu 29 636 tis. m³ odpadních vod, z nichž 64,1 % představovaly splaškové odpadní vody. Zbýlý podíl připadl na odpadní vody průmyslové a ostatní, které byly z 98,8 % napojeny na čističku odpadních vod. Podíl čištěných odpadních vod v roce 2006 představoval 94,5 %, čímž se Olomoucký kraj dostal na úroveň hodnoty za Českou republiku, která představovala 94,2 %.

Graf 19 Podíl čištěných odpadních vod v Olomouckém kraji v letech 2000 - 2006

Emise

Z pohledu udržitelného rozvoje dochází zejména v posledních letech ke zvýšenému zájmu veřejnosti o tuto problematiku. Je všeobecným zájmem snížit celkové emise, které vznikají především při spalování fosilních paliv ve stacionárních a mobilních zdrojích, neboť negativně ovlivňují klimatické prostředí a způsobují tak oteplování zemské atmosféry.

Emise jsou zdrojem znečišťujícím ovzduší a jsou celostátně sledovány v rámci Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO). V regionálním členění jsou publikovány stacionární zdroje zahrnuté v dílčích souborech REZZO 1 – 3. Ze všech zdrojů znečišťování ovzduší jsou do registru zahrnuty pouze zdroje znečišťující ovzduší v důsledku lidské činnosti. Dosáhnout udržitelného rozvoje znamená trvale snižovat emise zejména přechodem k trvale udržitelné energetice, tj. směřovat k čistším energetickým zdrojům.

Tab. 3.3.9 Měrné emise REZZO 1-3 - tuhé látky v letech 2000 - 2006

Zdroj: Český hydrometeorologický ústav

t/km²/rok

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Index 2005/2000
Česká republika	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,4	71,1
Hl. m. Praha	2,9	2,8	1,4	1,4	1,2	1,4	47,0
Středočeský	0,6	0,6	0,7	0,7	0,6	0,5	79,4
Jihočeský	0,4	0,4	0,5	0,5	0,5	0,3	74,8
Plzeňský	0,5	0,4	0,5	0,5	0,5	0,3	58,9
Karlovarský	0,8	0,8	0,5	0,5	0,4	0,4	45,6
Ústecký	0,9	0,9	1,0	0,9	0,8	0,7	79,1
Liberecký	0,8	0,7	0,6	0,7	0,6	0,4	50,3
Královehradecký	0,6	0,5	0,6	0,6	0,6	0,4	64,3
Pardubický	0,7	0,7	0,7	0,7	0,6	0,4	61,5
Vysočina	0,4	0,4	0,5	0,5	0,5	0,4	92,2
Jihomoravský	0,2	0,2	0,3	0,3	0,3	0,2	89,4
Olomoucký	0,5	0,4	0,5	0,5	0,5	0,3	71,6
Jeseník	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4	0,2	69,5
Olomouc	0,4	0,3	0,4	0,5	0,4	0,3	77,0
Prostějov	0,4	0,5	0,4	0,5	0,5	0,3	72,1
Přerov	0,6	0,4	0,6	0,6	0,5	0,4	74,0
Šumperk	0,5	0,4	0,6	0,6	0,6	0,4	67,2
Zlínský	0,4	0,3	0,5	0,5	0,5	0,3	74,5
Moravskoslezský	1,3	1,2	1,4	1,6	1,3	1,1	79,3

Tabulky 3.3.9 a 3.3.10 uvádějí množství znečišťujících látek (v t/km²) vystupujících ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší v ročních intervalech. Ochrana ovzduší v kraji dosahuje k celorepublikovému průměru příznivějších hodnot, zejména pokud jde o znečištění oxidem uhelnatým.

Tab. 3.3.10 Měrné emise REZZO 1-3 - oxidu uhelnatého (CO) v letech 2000 - 2006

Zdroj: Český hydrometeorologický ústav t/km²/rok

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Index 2005/2000
Česká republika	4,0	4,0	3,3	3,5	3,5	3,1	75,8
Hl. m. Praha	13,9	14,2	5,9	6,1	5,6	5,5	39,6
Středočeský	2,8	2,8	2,5	2,5	2,5	2,2	79,2
Jihočeský	1,8	1,7	1,2	1,2	1,2	1,0	54,6
Plzeňský	2,4	2,1	1,4	1,5	1,5	1,2	50,3
Karlovarský	3,3	2,9	1,7	1,3	1,3	1,2	35,5
Ústecký	3,6	4,0	3,1	3,1	3,0	2,5	68,4
Liberecký	3,3	3,4	2,1	2,2	2,2	1,9	56,6
Královehradecký	3,0	2,9	2,1	2,3	2,1	1,9	63,7
Pardubický	3,1	3,1	2,2	2,2	2,2	1,8	57,3
Vysočina	1,8	1,7	1,4	1,4	1,3	1,1	63,4
Jihomoravský	1,0	1,2	0,8	0,9	0,8	0,8	76,5
Olomoucký	2,1	1,9	1,4	1,3	1,4	1,1	53,7
Jeseník	1,3	1,1	0,6	0,6	0,6	0,6	44,9
Olomouc	1,8	1,6	0,8	0,9	0,9	0,7	40,3
Prostějov	2,1	1,9	0,7	0,8	0,9	0,7	34,2
Přerov	3,4	3,4	4,1	3,2	3,3	2,6	78,6
Šumperk	2,1	1,7	1,3	1,4	1,5	1,2	58,5
Zlínský	1,9	1,9	1,3	1,3	1,2	1,1	59,5
Moravskoslezský	25,0	24,7	23,5	25,8	26,8	24,4	97,5

Znečištění ovzduší Olomouckého kraje tuhými látkami je nerovnoměrné. Nejvyšší znečištění bylo během let 2000 - 2005 naměřeno v okrese Přerov a Šumperk, v okrese Jeseník byl naopak vzduch nejčistší. Výrazně rozdílných hodnot bylo naměřeno v okresech Olomouckého kraje také při měření znečištění ovzduší oxidem uhelnatým. Znečištění ovzduší jednotlivých okresů je dáno především rozdílnou koncentrací průmyslové výroby. Kategorii REZZO 1 – 4 (viz kapitola 2) pak výrazně ovlivňuje počet motorových vozidel.

Jednoznačně nejhorší kvalitou ovzduší z hlediska oxidu uhelnatého byl během let zatížen okres Přerov, následoval okres Šumperk a opět se nejlépe během sledovaných let dýchalo obyvatelům okresu Jeseník. Stejně jako v celé České republice, tak i ve všech okresech Olomouckého kraje, došlo v porovnání let 2000 a 2005 ke zlepšení kvality ovzduší jak u tuhých látek, tak i u oxidu dusíku.

Odpady

Současný styl života a narůstající spotřeba ať už jde o zboží, služby, energii či potraviny, vedou k nárůstu objemu komunálního odpadu. Dnešní konzumní společnost tak představuje velikou zátěž pro životní prostředí. Snaha omezit narůstající objem odpadů, jeho třídění a opětovné využití je pro budoucnost a udržitelný rozvoj nezbytností. Následující tabulka nám ukazuje vývoj komunálního odpadu v kg na jednoho obyvatele. Olomoucký kraj patří mezi kraje s nejnižší produkcí. Nejvyšší pokles produkce odpadu na obyvatele nastal v Hlavním městě Praze, opačně tomu bylo v kraji Moravskoslezském, kde na jednoho občana připadlo v roce 2006 o 113 kg komunálního odpadu více jak v roce 2002.

Tab. 3.3.11 Produkce komunálního odpadu v kg na obyvatele v letech 2002 - 2006

	2002	2003	2004	2005	2006	Index 2006/2002
Česká republika	279	280	278	289	296	106,1
Hl. m. Praha	346	265	264	271	280	80,9
Středočeský	352	326	311	349	343	97,6
Jihočeský	303	308	319	281	289	95,4
Plzeňský	238	238	242	285	306	128,7
Karlovarský	274	296	298	290	302	110,5
Ústecký	327	315	314	316	319	97,6
Liberecký	305	288	284	276	277	90,9
Královéhradecký	259	257	239	282	279	107,7
Pardubický	275	267	269	270	291	105,9
Vysočina	275	268	271	265	305	110,8
Jihomoravský	238	280	271	263	283	118,9
Olomoucký	255	262	266	275	283	110,8
Zlínský	291	283	285	271	288	99,0
Moravskoslezský	174	255	261	298	287	165,0

Produkce komunálního odpadu v Olomouckém kraji neustále roste. Zatímco v roce 2002 vyprodukoval jeden obyvateľ průměrně 255 kg komunálního odpadu za rok, v roce 2006 se tato produkce zvýšila ještě o dalších 28 kg. Shromažďování tříděného odpadu během let narůstá, avšak jeho podíl na celkovém komunálním odpadu je stále velmi nízký. V roce 2006 činil tento podíl 10,8 %, což v důsledku znamená jen nízkou míru znovu vrácených odpadů do výrobního procesu a zbytečné zatěžování životního prostředí. Produkce podnikového odpadu činila v roce 2006 v Olomouckém kraji 642,9 tis. tun, přičemž na jednoho obyvatele připadlo 529 kg odpadu ze zpracovatelského průmyslu.

Tab. 3.3.12 Produkce odpadů a nakládání s odpady v Olomouckém kraji v letech 2002 - 2006

	2002	2003	2004	2005	2006
Produkce komunálního odpadu v kg na obyvatele	255	262	266	275	283
podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	.	8,4	.	10,6	10,8
Produkce podnikového odpadu v tis. t	440,2	1 135,8	1 165,9	583,9	642,9
produkce odpadu ve zpracovatelském průmyslu v kg na obyvatele	377	1 511	1 426	418	529
Nakládání s odpady celkem v tis. t	477,5	668,2	847,3	637,1	779,9
podíl nebezpečných odpadů v %	13,9	18,3	9,1	2,6	2,7
podíl využitých odpadů v %	25,1	23,1	28,3	22,1	31,3
z toho recyklovaných (vč. regenerace) ²⁾	14,1	5,4	12,6	5,4	24,6
energeticky využitých	2,2	1,4	0,7	0,6	0,7
podíl odstraněných odpadů v %	39,6	36,1	42,6	18,3	27,3
z toho: odstraněných skládkováním	35,4	30,0	37,8	16,7	26,5
podíl odpadů použitých na terénní úpravy v %	i.d.	i.d.	14,2	29,5	16,8
podíl materiálově využitých odpadů dle metodiky POH ¹⁾	43,0	39,9	39,7	65,6	53,0

¹⁾ kódy nakládání R2 až R11, N1

²⁾ v letech 2002 - 2004 též vč. kompostování

Způsob nakládání s odpady je pro udržitelný rozvoj velmi důležitý. V letech 2005 a 2006 bylo v Olomouckém kraji dosaženo vyššího podílu využitého odpadu nad odpadem odstraněným. S rostoucím objemem odpadů však představuje i menší podíl odstraněných odpadů velmi vysokou zátěž pro okolní krajinu. V posledním sledovaném roce představoval podíl skládkovaných odpadů 26,5 % na celkovém nakládání z odpady.

Zvláště chráněná krajinná území

Na území Olomouckého kraje nalezneme řadu maloplošných chráněných území, přičemž většina z nich leží v oblastech velkoplošných chráněných území. Následující tabulka 3.3.13 uvádí rozlohy jednotlivých zvláště chráněných území bez jejich vzájemných překryvů.

Velkoplošná chráněná území se k 31. 12. 2006 podílela na rozloze kraje 10,6 %. Téměř třetinu okresu Jeseník a značnou část okresu Šumperk tvořila chráněná krajinná oblast Jeseníky vyhlášena již roku 1969 na rozloze 740 km². V této oblasti nalezneme 4 národní přírodní rezervace (Praděd, Šerák - Keprník, Rejvíz, Rašeliniště Skřítek), 18 přírodních rezervací a 6 přírodních památek. CHKO Jeseníky je z 80 % pokryta lesy, především zde roste smrk či dub. Nalezneme tu však i řadu rašelinišť, mokřadů či podhorských luk, které jsou útočištěm řady chráněných živočichů.

Tab. 3.3.13 Chráněná krajinná území Olomouckého kraje k 31. 12. 2006

Zdroj: Agentura ochrany přírody a krajiny (<http://drusop.nature.cz>)

	Velkoplošná chráněná území			Maloplošná chráněná území				Chráněná území celkem (bez překryvů MCHÚ ³⁾ a VCHÚ)	
	počet ¹⁾	výměra (v ha)	% celkové rozlohy	počet ¹⁾	výměra (v ha)		výměra (v ha)	% celkové rozlohy	
					celkem	v tom na území			
					VCHÚ ²⁾	mimo VCHÚ ²⁾			
Olomoucký kraj	2	55 797	10,6	137	6 075	3 623	2 452	58 249	11,06
Jeseník	1	23 190	32,3	19	1 508	1 333	175	23 365	32,50
Olomouc	1	8 347	5,2	37	1 527	960	567	8 914	5,51
Prostějov	-	-	-	47	593	-	593	593	0,77
Přerov	-	-	-	16	509	-	509	509	0,60
Šumperk	2	24 260	18,4	22	1 938	1 329	609	24 869	18,90

¹⁾ včetně území zasahujících do jiného okresu, součty za okres nemusí přesně odpovídat hodnotě za kraj

²⁾ VCHÚ = velkoplošná chráněná území (chráněné krajinné oblasti a národní parky)

³⁾ MCHÚ = maloplošná chráněná území (národní přírodní památky, národní přír. rezervace, přírodní památky, přír. rezervace)

Další velkoplošnou chráněnou oblastí je chráněná krajinná oblast Litovelské Pomoraví, které se rozkládá na ploše 96 km² a vine se podél řeky Moravy mezi Mohelnicí a Olomoucí. Pro své jedinečné přírodní bohatství zde bylo vyhlášeno několik maloplošných zvláště chráněných krajinných území. Péči o krajinu tu zajišťuje správa CHKO, která se snaží např. o šetrné obhospodařování krajiny, o obnovu a revitalizaci vodního režimu řeky Moravy, zajišťuje péči o okolní trvalé travní porosty, realizuje výsadbu remízků či břehových porostů tak, aby byl i nadále zachován typický krajinný ráz této oblasti.

Tab. 3.3.14 Maloplošná chráněná území Olomouckého kraje k 31. 12. 2006

Zdroj: Agentura ochrany přírody a krajiny (<http://drusop.nature.cz>)

	Maloplošná chráněná území (MCHÚ)			v tom podle kategorií							
	počet ¹⁾	výměra (v ha)	% celkové rozlohy	národní přírodní památky		národní přírodní rezervace		přírodní památka		přírodní rezervace	
				počet ¹⁾	výměra (v ha)	počet ¹⁾	výměra (v ha)	počet ¹⁾	výměra (v ha)	počet ¹⁾	výměra (v ha)
Olomoucký kraj	137	6 075	1,2	11	117	11	3 144	64	563	51	2 251
Jeseník	19	1 508	2,1	4	62	3	1 070	5	22	7	354
Olomouc	37	1 527	0,9	3	8	3	181	17	230	14	1 109
Prostějov	47	593	0,8	3	39	-	-	31	228	13	326
Přerov	16	509	0,6	1	8	3	372	6	39	6	90
Šumperk	22	1 938	1,5	-	-	4	1 521	6	45	12	372

¹⁾ včetně území zasahujících do jiného okresu, součty za okres nemusí přesně odpovídat hodnotě za kraj

Kvalitní a udržitelný rozvoj závisí především na lidech. Budoucí vzhled krajiny bude odrážet náš současný vztah k přírodě a pokud chceme zachovat tato místa s jedinečným přírodním dědictvím v co nejpůvodnějším

stavu pro další generace, musíme se zabývat otázkami jak zvýšit ochranu a aktivní péči o zvláště chráněná krajinná území, směřovat své činnosti k záchraně původního genofondu rostlin, živočichů a obnově druhové rozmanitosti ekosystémů.

Intenzita silniční dopravy

Hodnocení současného stavu zatížení silniční sítě vychází z výsledků sčítání v roce 2005. Statistické šetření zaměřené na zatížení komunikací provádí Ředitelství silnic a dálnic ČR.

Tab. 3.3.15 Intenzita silniční dopravy na vybraných místních komunikacích v Olomouci v roce 2005

zdroj: Ředitelství silnic a dálnic ČR

Začátek úseku	Konec úseku	Intenzita počet vozidel/24 hodin
kříž. tř. Svobody - Polská	kříž. tř. 17. listopadu - Wittgensteinova	20 808
kříž. tř. Svobody - Havlíčkova	kříž. tř. Svobody - Polská	19 139
nám. Hrdinů	kříž. tř. Svobody - Havlíčkova	15 711
kříž. Havlíčkova - tř. Svobody	kříž. Havlíčkova - Krapkova	12 881
kříž. Jeremenkova - Masarykova	kříž. Jeremenkova - Tovární (I/35)	12 636
kříž. Okružní - Hněvotínská	kříž. Okružní - I. P. Pavlova	10 735
kříž. Schweitzerova - Zikova	kříž. Schweitzerova - Velkomoravská	9 693
kříž. tř. Kosmonautů - tř. 17. listopadu	kříž. tř. Kosmonautů - Vejdovského	7 998
kříž. Erenburgrova - Pražská	kříž. Erenburgrova - Na Šibeníku	7 637
kříž. Jeremenkova - Pasteurova	kříž. Jeremenkova - Masarykova	7 602
kříž. Masarykova - Husova - tř.17.listop.	kříž. Masarykova - Jeremenkova	6 859
kříž. Polská - Schweitzerova	kříž. Polská - Rooseveltova	6 822
kříž. tř. Svornosti - Foerstrova	kříž. tř. Svornosti - Litovelská	6 029
kříž. Okružní - Jílová	kříž. Okružní - Dělnická	5 953
kříž. Hněvotínská - Stupkova	kříž. Hněvotínská - Junácká	5 714

Tab. 3.3.16 Intenzita silniční dopravy vybraných úseků na silnicích II. a III. třídy v roce 2005

Zdroj: Ředitelství silnic a dálnic ČR

Číslo silnice	Začátek úseku	Konec úseku	Okres	Intenzita počet vozidel/24 hodin
150	zaústění silnice č. 377 od Mostkovic	Prostějov začátek zástavby	Prostějov	22 340
315	vyústění silnice č. 31527	zaústění silnice č. 31519	Šumperk	11 866
366	zaústění silnice č. 449 od Smržic	Prostějov začátek zástavby	Prostějov	10 050
367	vyústění ze silnice č. 150 v Prostějově	MÚK se silnicí č. 46 ¹⁾	Prostějov	10 136
436	zaústění ze silnice č. 436 v Přerově	vyústění MK - náb. Protifaš. bojov. ²⁾	Přerov	18 806
436	vyústění MK - náb. Protifaš. bojov. ²⁾	křížovatka s MK ul. Dluhonská ²⁾	Přerov	16 924
440	mimoúř. křížení se silnicí č. 47	vyústění MK - ul. Jiráskova ²⁾	Přerov	8 294
445	Zlaté Hory - začátek zástavby	vyústění silnice č. 457 do Jindřichova	Jeseník	2 625
446	vyústění ze silnice č. 448 v Olomouci	zaústění na silnici č. 635 od Hejčína	Olomouc	12 164
446	Šumperk - začátek zástavby	zaústění MK - ul. Uničovská ²⁾	Šumperk	7 349
448	vyústění silnice č. 446	zaústění silnice č. 03551 - ul. Husovy	Olomouc	17 967
457	Zlaté Hory - začátek zástavby	zaústění do silnice č. 445	Jeseník	2 363
635	zaústění MK - ul. Erenburgrova ²⁾	zaústění do silnice č. 446	Olomouc	11 055
36916	vyústění ze silnice č. 11 v Šumperku	křížovatka s MK - ul. Langrova ²⁾	Šumperk	8 522
43415	vyústění ze silnice č. 434 v Radslavicích	zaústění do silnice č. 47 v Proseničkách	Přerov	7 271
44317	vyústění ze silnice č. 35 u Velké Bystřice	vyústění silnice č. 4432 do Lošova	Olomouc	9 129
44934	vyústění ze silnice č. 150 A v Prostějově	MÚK se silnicí č. 46 ¹⁾	Prostějov	14 917
45319	Jeseník - začátek zástavby	vyústění silnice č. 45318 do Lázní Jeseník	Jeseník	6 030

¹⁾ MÚK....mimoúrovňová křížovatka

²⁾ MK..... místní komunikace

V okresech Olomouckého kraje je dopravní zatížení odlišné. Hlavní vliv má hustota silniční sítě v jednotlivých okresech. Intenzity dopravy ve městech jsou mnohonásobně vyšší než udává sčítání na úsecích komunikací

mimo města. Nejvyšších intenzit dopravy dosahují silnice I. třídy, a to převážně v okrese Olomouc, Přerov a Prostějov. Toto je dáno hustějším osídlením a vyšším podílem průmyslových podniků v jižní části kraje. Intenzity na komunikacích II. a III. třídy také dosahují vyšších hodnot, zejména v místech, kde se jedná o jediné dopravní spojení v regionu. Nejzatíženější komunikací v Olomouckém kraji uvnitř obce byl v Olomouci obchvat silnice č. 35 (úsek začíná na mimoúrovňové křižovatce se silnicí č. 46 - ulice Velkomoravská a končí křižovatkou s místní komunikací - ulice Schweitzerova), kde byla v roce 2005 spočítána celoroční průměrná intenzita vozidel, které projedou za 24 hodin na 39 336 vozidel.

Počet motorových vozidel a délka komunikací

Na intenzitě dopravy a kvalitě silnic se projevil nárůst počtu motorových vozidel. Ta také negativně ovlivňují životní prostředí, neboť jsou významným producentem oxidů dusíku a oxidů uhelnatého. V roce 2006 bylo v Olomouckém kraji evidováno 350 343 provozovaných vozidel, což je oproti roku 2000 navýšení o 57 669 vozidel. Nejvyšší koncentrace těchto dopravních prostředků se soustřeďuje v okrese Olomouc.

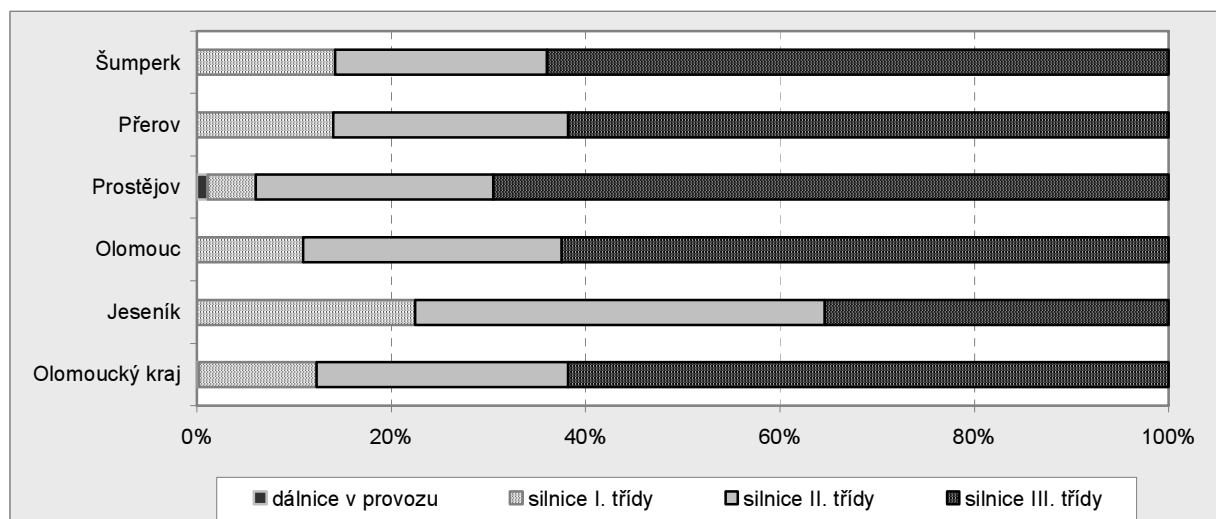
Tab. 3.3.17 Počet motorových vozidel v letech 2000 - 2006

Pramen: Ministerstvo vnitra – Centrální registr vozidel

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Počet provozovaných vozidel	292 674	300 479	306 406	312 888	322 015	336 516	350 343
v tom okresy:							
Jeseník	17 567	17 689	17 959	18 492	18 975	19 638	20 615
Olomouc	101 018	102 989	105 525	108 097	111 614	118 704	123 976
Prostějov	58 183	59 461	60 453	61 576	63 381	65 562	67 703
Přerov	58 067	61 378	62 411	63 510	65 391	67 762	70 493
Šumperk	57 839	58 962	60 058	61 213	62 654	64 850	67 556

Silniční síť kraje je tvořena silnicemi I., II. a III. třídy, rychlostními silnicemi a dálnicí v celkové délce 3 568 km (rok 2006). Od roku 2000 se délka komunikací rozšířila o 107 km, zejména přičleněním obcí Huzová, Moravský Beroun a Norberčany do Olomouckého kraje.

Graf 20 Podíly komunikací v okresech Olomouckého kraje v roce 2006

Nejvyšší podíl na celkové silniční síti mají komunikace III. třídy, jejichž délka v roce 2006 činila 2 205 km (tj. 61,8 %). Dálnice a silnice první třídy tvořily naopak jen 12,3 % z celkové délky komunikací v kraji. Dálnice D1 měří pouze 8 km a zasahuje jen do okresu Prostějov. Rychlostní komunikace naopak prochází všemi okresy s výjimkou Jeseníku a jejich délka v roce 2006 dosáhla 84 km, což představuje čtvrtinu všech rychlostních komunikací v celé České republice. Vzhledem ke koncentraci průmyslu a osídlení leží 30,1 % komunikací na území okresu Olomouc. Naopak vzhledem k příhraniční poloze okresu Jeseník a jeho obtížně dostupným horským oblastem dosahuje délka jeho silniční sítě pouze 295 km.

komunikací na území okresu Olomouc. Naopak vzhledem k příhraniční poloze okresu Jeseník a jeho obtížně dostupným horským oblastem dosahuje délka jeho silniční sítě pouze 295 km.

Tab. 3.3.18 Délka komunikací celkem v km v letech 2000 - 2006

Pramen: Silniční databanka Ostrava

km

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Délka komunikací celkem							
Olomoucký kraj	3 461	3 462	3 461	3 481	3 556	3 563	3 568
Jeseník	294	985	294	295	295	295	295
Olomouc	984	668	984	1 002	1 074	1 074	1 074
Prostějov	668	676	668	668	668	675	675
Přerov	677	839	676	678	677	677	682
Šumperk	838	294	839	839	842	842	842
Dálnice v provozu							
Olomoucký kraj	-	-	-	-	-	8	8
Jeseník	-	-	-	-	-	-	-
Olomouc	-	-	-	-	-	-	-
Prostějov	-	-	-	-	-	8	8
Přerov	-	-	-	-	-	-	-
Šumperk	-	-	-	-	-	-	-
Silnice I. třídy							
Olomoucký kraj	401	401	401	417	427	427	432
Jeseník	66	95	66	66	66	66	66
Olomouc	95	33	95	110	117	117	117
Prostějov	33	90	33	33	33	33	33
Přerov	90	116	90	91	91	91	96
Šumperk	116	66	116	116	120	120	120
Rychlostní silnice							
Olomoucký kraj	71	72	71	83	83	85	84
Jeseník	.	.	-	-	-	-	-
Olomouc	.	.	34	46	46	48	47
Prostějov	.	.	25	25	25	25	25
Přerov	.	.	7	7	7	7	7
Šumperk	.	.	5	5	5	5	5
Silnice II. třídy							
Olomoucký kraj	898	898	898	898	921	923	923
Jeseník	124	265	124	124	124	124	124
Olomouc	265	163	265	265	286	286	286
Prostějov	163	163	163	163	165	165	165
Přerov	163	183	163	163	163	165	165
Šumperk	183	124	183	183	183	183	183
Silnice III. třídy							
Olomoucký kraj	2 162	2 163	2 162	2 165	2 208	2 206	2 205
Jeseník	104	624	104	104	104	104	104
Olomouc	624	472	624	627	671	671	670
Prostějov	472	423	472	472	470	470	470
Přerov	424	539	423	423	423	422	422
Šumperk	538	104	539	539	539	539	539